

[Forsvarsministeren.]

hjemmeværn, lokalforsvar og felthær. Der er derimod ikke tale om styrker af helt samme omfang som dengang.

Her må jeg imidlertid gøre opmærksom på, at fremstillingen den 8. marts i Berlingske Tidende er misvisende — ikke så meget hvad angår flyvevåbenet og søværnet, men i høj grad med hensyn til hæren og de økonomiske beregninger.

For søværnets vedkommende påregnedes i 1957 opretholdt flere forter, end der nu foreslås, og antallet af skibe var også større. Selv om jeg her ville nævne det omtrentlige antal skibe i begge tilfælde, ville dette imidlertid ikke give noget helt klart billede, bl. a. fordi der er foregået en vis forandring med hensyn til ønskerne til skibstyper.

Det er rigtigt, at vi dengang regnede med at opretholde 8½ eskadrille kampfly inden for flyvevåbenet. Når der i regeringens oplæg forudses en væsentlig begrænsning, skyldes det imidlertid ikke alene, at den økonomiske ramme er snævrere, men også at de nye flytyper, som er ved at indgå i flyvevåbenet, er væsentlig dyrere i drift end de hidtidige, og at en del af det hidtidige jagerforsvar påregnes overtaget af luftværnsraketter. Det er vel rigtigt, at flyvevåbenets jordforsvarsstyrker dengang påregnedes opretholdt, men dog ikke i det omfang, de havde på det tidspunkt.

Efter artiklen i Berlingske Tidende skulle grundlaget i 1957 for hærens vedkommende omfatte 3 brigadegrupper i dækningsstyrken mod 2 i regeringens oplæg. Dette er direkte forkert. I begge tilfælde regnes med 2 brigadegrupper samt visse supplerende styrker. Disse supplerende styrker var i 1957 større end nu påregnet. Udtrykt i tal regnede man dengang med en dækningsstyrke på 13 600 mand mod nu 13 000. Selv om der i det sidste tal indgår en luftværnsraketafdeling, er forskellen, som man vil se, ikke nær så stor, som der nu skal gives udseende af.

Endelig når man i artiklen til det resultat, at det budget på ca. 970 mill. kr., som dengang lå til grund, med de stedfundne pris- og lønforhøjelser i dag ville udgøre 1 200 mill. kr. — og så føjer man flot til i en parentes — jeg beder den højtærede formand om tilladelse til et citat nu og et par gange senere:

„NATO har beregnet de „hensigtsmæssige“ udgifter til mellem 1 300 og 1 400 mill. kr., men tilføjet — ifølge Poul Hansen — at vi kunne „afhjælpe de alvorligste mangler i vort forsvar ved en ordning på et lavere niveau end svarende til de af NATO hidtil opstillede mål“, altså NATO-partiernes ordning af 1957.“

Hertil er følgende at sige: lægger man til 970 mill. kr.-budgettet de rene løn- og prisstigninger, kan man umuligt komme mere end 100 mill. kr. højere op, og jeg vil tro, at tallet ikke bliver så højt; man må altså beklage det udbytte, den pågældende journalist har fået af sin skolegangs regnetimer — noget kunne tyde på, at han har været mere optaget af at læse Münchhausens eventyrlige beretninger. Det er rigtigt, at der fra militær side har foreligget en ajourført udgave af 970 mill. kr.-budgettet, som medførte yderligere 50-60 mill. kr.s udgifter, men det forudsatte rigtignok også ud over løn- og prisstigninger tillige merudgifter som følge af indførelse af nye raketvåben, nye skibe og nye typer af luftfartøjer.

At grundlaget fra 1957 skulle svare til de synspunkter, jeg fik forelagt ved mit besøg i SHAPE for nylig, er en antagelse, som simpelt hen er grebet ud af luften. Det er rent opdigt og intet andet.

Hvad vi derimod med sikkerhed ved, er, at grundlaget af 1957 hverken svarede til de danske militære sagkyndiges ønsker eller til de dengang gældende styrkemål. Der var efter min erindring ingen i det politiske forsvarsudvalg, som satte ind for, at vi skulle nå op dertil. Der var derimod mellem de tre partiers repræsentanter enighed om, at vi på et lavere niveau, nemlig det, der forelå i betænkningssudkastet, skulle nå en ærlig ordning i den forstand, at bevillinger på den ene side og styrkemål og organisatoriske rammer på den anden skulle svare til hinanden.

Når det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft sagde, at det samlede resultat af regeringens oplæg var en svækkelse af effektiviteten i forhold til de mål, man hidtil har sat sig, så har han — med den anvendte udtryksmåde — ret, men det samme kunne altså siges om 1957-grundlaget.